

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Ændringerne foretages ud fra et ønske om at øge mulighederne for at søge mobilitetsfremmende ydelser.

For at skabe et nationalt arbejdsmarked, er det nødvendigt at gøre den grønlandske arbejdskraft mere mobil end hidtil. Med ændringen i lovgivningen bliver det nemmere at flytte til steder, hvor de arbejdssøgendes kvalifikationer matcher med efterspørgslen og derved være med til at fremme positive tiltag indenfor det nationale arbejdsmarked.

Ved denne ændring vil de afsatte midler til mobilitetsfremmende ydelser i finansloven blive optimalt brugt.

2. Hovedpunkter i forslaget

Der foretages tre ændringer i forhold til den gældende lov.

Kravet om tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft fjernes i den nye bestemmelse.

Det opleves i kommunerne, at der findes registrerede arbejdssøgende i lokalområdet, som ikke opfylder det af arbejdsgiverne fastsatte krav om kvalifikationer.

Kandidater blandt de registrerede arbejdssøgende skal tilbydes ansættelse, inden der kan ansøges om mobilitetsfremmende ydelser. Dette medfører, at der bliver givet afslag til en kvalificeret ansøger fra en anden by eller bygd, og arbejdsgiveren får derved ikke stillingen besat. Formålet med ændringen er, at det ikke længere skal være en forhindring at ansætte en medarbejder fra en anden by, hvis denne medarbejder har de specifikke kvalifikationer, som arbejdsgiveren efterspørger.

Bestemmelsen vil være til gavn for både den arbejdssøgende, arbejdsgiveren og det lokale arbejdsmarked, da det derved vil lykkes at få flere herboende ansat i stillinger i hele Grønland.

Derudover er der foretaget en omskrivning af bestemmelsen om bolig til den anviste. Det er nu tilstrækkeligt, at den arbejdssøgende selv har fundet en bolig. Der er således ikke længere

krav om, at boligen skal være anvist til den arbejdssøgende. Den arbejdssøgende vil dog stadig skulle fremvise dokumentation for lejeforholdet, eksempelvis en lejekontrakt.

Praksis i kommunerne er i dag, at der kun gives mobilitetsfremmeydelse hvis den arbejdssøgende har fået anvist en bolig af den kommende arbejdsgiver, da bestemmelsen lyder ”stilles bolig til rådighed for den anviste.”

Dette tolkes dette som at boligen skal stilles til rådighed af arbejdsgiveren.

Ændringen foretages, fordi den arbejdssøgende ikke altid får anvist en bolig sammen med sin stilling. I de tilfælde hvor den arbejdssøgende selv finder en bolig, skal det således være en mulighed at få mobilitetsfremmeydelse, så den arbejdssøgende kan få flyttet sit bohave for arbejdsgivers regning.

Endelig er der tilføjet en bestemmelse om, at Naalackersuisut efter en konkret vurdering kan yde tilskud til dækning af udgifter for arbejdstager. Formålet med denne bestemmelse er at give mobilitetsfremmeydelse til forhold som jobsamtaler og arbejdsprøvnings. Der vil i henhold til bestemmelsen også kunne gives mobilitetsfremmeydelse i andre tilfælde, hvor Naalackersuisut vurderer, at dette understøtter formålet med loven. Hvis den hjemmehørende arbejdskraft kan få støtte til disse tiltag, vil der komme en større mobilitet på det grønlandske arbejdsmarked, og arbejdsgiverne kan få mulighed for at finde det bedste match til en stilling, inden der ydes et større tilskud til f.eks. en flytning af familien og bohave.

Forslaget sammenholdt med gældende inatsisartutlov	
	§ 1
<p>§ 7. Anvisning af permanent arbejde, der medfører, at den arbejdssøgende må skifte bopæl, kan finde sted, hvis:</p> <ol style="list-style-type: none">1) flytningen anses for ønskelig ud fra en vurdering af stedlige og faglige behov på arbejdsmarkedet,2) den arbejdssøgende samtykker,3) den anviste holdes skadesløs for udgifter til transport og bohavflytning,4) der ikke er tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft lokalt, og5) der stilles bolig til rådighed for den anviste.	<p>1. § 7, <i>stk. 1</i>, affattes således: ” Anvisning af permanent arbejde, der medfører, at den arbejdssøgende må skifte bopæl, kan finde sted, hvis:</p> <ol style="list-style-type: none">1) flytningen anses for ønskelig ud fra en vurdering af stedlige og faglige behov på arbejdsmarkedet,2) den arbejdssøgende samtykker,3) den anviste holdes skadesløs for udgifter til transport og bohavflytning, og4) der stilles bolig til rådighed for den anviste, eller den arbejdssøgende selv har fundet en bolig.”

	<p>2. I § 7 indsættes som <i>stk. 4</i>:</p> <p>” <i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut kan, efter en konkret vurdering, yde tilskud til dækning af andre udgifter i forbindelse med anvisning af arbejde efter stk. 1 og 2, herunder for eksempel udgifter til transport og logi, som arbejds søger afholder i forbindelse med jobsamtaler og jobprøvnings.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2016.</p>

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes at medføre en bedre mulighed for at tildele mobilitetsfremmende, og dermed et øget forbrug af midlerne til mobilitetsfremmende.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ændringsforslaget vil sikre bedre mulighed for tildeling af mobilitetsfremmende og dermed en bedre mulighed for, at arbejdssøgende kan flytte efter arbejde. Dermed vurderes det, at ændringen vil have en positiv effekt for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for hverken miljø, natur eller folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes at give borgerne bedre mulighed for at søge om midler til mobilitetsfremme.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer mv.

Forslaget har i perioden 18. maj 2015 til 22. juni 2015 ligget på Selvstyrets høringsportal.

Forslaget er endvidere blevet sendt direkte til følgende høringsparter:

GE - Grønlands Erhverv, NUSUKA, SIK, KANUKOKA, Kommuneqarfik Sermersooq, Qaasuitsup Kommunian, Qeqqata Kommunian, Kommune Kujalleq, IMAK, PIP, Sermitsiaq, ASG, Formandens Departement, Finansdepartementet og Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale anliggender.

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under høringen. Det bemærkes, at høringssvarene, som er anført i kursiv, kun er gengivet i hovedtræk på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering.

Alle høringssvar er i deres helhed medsendt til det behandlende udvalg i Inatsisartut.

Formandens Departement har ingen kommentarer til det fremsendte.

Finansdepartementet har ingen bemærkninger til forslaget.

ASG har ikke bemærkninger til det fremsendte.

Grønlands Erhverv har ingen bemærkninger til ændring af lov om arbejdsformidling.

Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender (ININ) anfører, at det er positivt at § 7, stk. 4, i forslaget muliggør mobilitetsfremmelse i forbindelse med jobprøvning. ININ finder dog, at bestemmelsen muliggør et lettilgængeligt misbrug af mobilitetsfremmelse ved brug af proforma jobsamtaler og arbejdsprøvnings, og at loven kun vagt medtager gruppen af ikke-arbejdsmarkedspare borgere.

ININ stiller sig desuden uforstående overfor, at Naalakkersuisut sagsbehandler ansøgninger om mobilitetsfremmelse.

Det kan for det første oplyses, at det som hidtil vil være Naalakkersuisut, der behandler ansøgninger om mobilitetsfremmelse. Dette bliver således ikke ændret ved forslaget.

Det er ikke intentionen med ændringen at udvide lovens anvendelsesområde til at omfatte ikke-arbejdsmarkedspare borgere. Dette bør reguleres i lovgivning om revalidering.

Ethvert misbrug af bestemmelsen søges undgået ved at Naalakkersuisut får den rette dokumentation for, at der foreligger en reel jobsamtale eller en jobprøvning. Hvis der viser sig et billede af misbrug hos enkelte borgere eller virksomheder, har Naalakkersuisut mulighed for at nægte ansøgning om mobilitetsfremmelse.

Der vil også være mulighed for at følge op på aktiviteter, der er givet mobilitetsfremmestøtte til, for at sikre at der har været tale om en reel aktivitet.

Hvis en borger med de rette kvalifikationer har været til jobsamtale og ikke er blevet valgt, kan Naalakkersuisut anmode om en særdeles god begrundelse herfor fra arbejdsgiver.

Endelig anfører ININ, at ændringen af Inatsisartutloven bør følges op med en opdatering af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 24 af 25. august 2008 om mobilitetsfremmende ydelse.

En opdatering af bekendtgørelsen vil ske, efter lovændringen er vedtaget.

KANUKAKO finder forslaget positivt, da dette vil gøre den grønlandske arbejdskraft mere mobil end hidtil. KANUKOKA anfører, at forslaget ikke indeholder en beskrivelse af, hvilke økonomiske og administrative konsekvenser lovforslaget vil have for kommunerne.

Da sagsbehandlingen som hidtil vil blive varetaget af Naalakkersuisut, vil der således ikke blive pålagt kommunerne yderligere omkostninger eller administration forbundet med lovforslaget. Det er formålet med lovforslaget at få flere personer i arbejde, og dette vil således mindske både omkostninger og administration hos kommunerne, da der vil være færre ledige borgere at administrere og vejlede.

Kommuneqarfik Sermersooq anfører, at det bør tydeliggøres, at ophold i by eller bygd i forbindelse med jobsamtale eller jobprøvning også vil kunne dækkes.

Forslaget er taget til efterretning og bemærkningerne er tilrettede.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Hensigten med bestemmelsen er at understøtte Grønland som ét samlet arbejdsmarked. Arbejdskraftens mobilitet skal til stadighed øges, så arbejdsstyrken reelt kan søge arbejde der, hvor der er en efterspørgsel efter arbejdskraft.

Da der er tale om permanent arbejde, stilles der krav til arbejdstager, som skal understøtte en succesfuld flytning og dermed også en bedre integration på arbejdsmarkedet. Da der er tale om en væsentlig ændring i den arbejdssøgendes tilværelse, kræves den arbejdssøgendes samtykke til flytningen.

Der kan enten stilles bolig til rådighed, eller den arbejdssøgende har mulighed for selv at finde en bolig. Arbejdstager skal fremvise dokumentation for, at der foreligger en reel boligmulighed, f.eks. fremvisning af en lejekontrakt.

Til nr. 2

Hensigten med bestemmelsen er at give mulighed for at yde tilskud til rejseudgifter til forhold som for eksempel jobsamtaler eller arbejdsprøvninger. Der kan også ydes tilskud til eksempelvis ophold under jobsamtale og jobprøvning. De nævnte forhold er ikke udtømmende.

Et større antal kandidater til en jobsamtale vil give arbejdsgiveren mulighed for at finde det bedste match til stillingen. Ligeledes vil en arbejdsprøvning give den arbejdssøgende og arbejdsgiveren mulighed for at vurdere, om arbejdsprøvingen skal resultere i en fastansættelse.

Med ændringen afdækkes de bedste muligheder for både den arbejdssøgende og arbejdsgiver, inden der ydes større tilskud til f.eks. flytning af familien og bohøve.

Til § 2

Bestemmelsen vedrører ikrafttrædelsestidspunktet for forslaget.

Det foreslås, at inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2016.